

pentru o brumă de nevoință pe care, dacă nu o faci în fiecare zi și nu te deprinzi cu ea, nu sporești duhovnicește. Rămânem niște slăbănogi și ne vântură vrăjmașul cum îi place. Și ceea ce e mai primejdios este că ne poate prinde sfârșitul cu metehne sufletești care ne trag în jos, din cauza neglijenței noastre, din cauza leneviei noastre.

Nu se poate câștiga cununa cea veșnică dacă nu ne ostenim, dacă ne îndestulăm numai cu cele pământești. Nu poate fi câștigată împărăția lui Dumnezeu cu răsfaț.

Ceea ce facem, să facem cu toată inima, cu dragoste, cu evlavie, cu râvnă, cu silirea firii.

Ne spun Sfinții Părinți că sporul duhovnicesc depinde în primul rând de lucrarea minții. Vrăjmașul mântuirii noastre, fiind duh, luptă mintea noastră cu gânduri rele de tot felul, când o găsește liberă, fără

rugăciune, fără cugetare la Dumnezeu, fără ocupație cu citirea învățăturilor și a vieților sfinților. Dacă mintea noastră este ocupată cu lucruri bune, el nu mai poate intra cu gândurile lui rele și cu sfătuirile sale viclene.

Avem un noian de cărți bune. Să citim din ele! În scrierile Sfinților Părinți găsim o experiență vie, trăită, luminată de Duhul Sfânt. Cărțile lor alcătuiesc tezaurul Sfintei Tradiții. Sunt cărți sfinte, pentru că sunt luminate de Duhul Sfânt. Citindu-le, putem spori foarte mult, dacă le luăm în serios. Ele trebuie să ne fie spre cugetare permanentă.

Sursa: **Ierodiaconul Iustinian Stoica - Muntele Athos, Părintele Arsenie Papacioc, Părintele Petroniu Tănase: Părinții mei duhovnicești - mărturii și trăiri**, Editura Doxologia, 2018

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 4 septembrie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 5 septembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. I Corinteni 9, 2-12; Ev. Matei 18, 23-35; glas 2, vs. 11 → Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

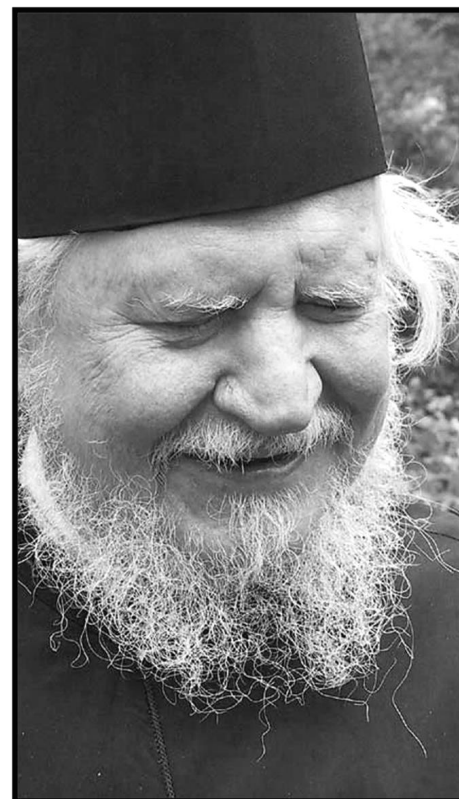
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Din traiul cel bun, din fericirea luminească iese stresul lumesc.”

– Sfântul Paisie Aghioritul

Nr. 405 / 29 august 2021

PĂRINTELE
TEOFIL PĂRAIAN

1929 - 2009

CĂUTAREA ÎN ADÂNCUL CONȘTIINȚEI NOASTRE

Iubiți frați, suntem în ultima zi a lunii. Așadar, a trecut încă o lună din viața noastră. Dumnezeu știe câte zile ne vor sta în față fiecareia dintre noi, dar ce a trecut e bun trecut, și poate că ar fi cazul să ne gândim ce am făcut noi într-o lună de zile. Să ne gândim la ce am făcut, la ce am învățat, la ce am gândit, la ce am vorbit. Să ne gândim dacă am avut vreun spor în luna aceasta pentru viața noastră de acum și pentru veșnicie, să ne gândim dacă am adăugat ceva la ceea ce am fost înainte de a începe luna aceasta. Să ne gândim ce am realizat în această lună, cu ce ne prezentăm în fața lunii următoare, în fața viitorului, în fața veșniciei.

E bine să ne cercetăm pe noi înșine, să vedem ce legătură avem cu oamenii din jurul nostru, cât bine

le dorim – dacă le dorim, dacă i-am odihnit pe cei care au venit în legătură cu noi, ce am făcut ca în jurul nostru să fie mai multă liniște, bucurie, încredere, iertare, mai puțină nepăsare, neluare aminte, răutate, mai puține cuvinte nepotrivite, mai puține gânduri cu care nu ne putem prezenta oriunde și oricând.

Ne-am spovedit în luna aceasta și e cazul să ne cercetăm fiecare dintre noi să vedem dacă am avut vreun spor prin spovedania pe care am făcut-o. Să ne gândim dacă suntem cu mai multă grijă acum decât la începutul lunii, dacă avem mai multă iubire, înțelegere, bunătate, dacă suntem gata să-i odihnim pe cei din jurul nostru. Poate am fost nepăsători față de binele omului de lângă noi și am uitat că Dumnezeu l-a pus lângă noi, și pe noi ne-a pus Dumnezeu lângă omul de lângă noi. Cât de prezent a fost Dumnezeu în viața noastră în luna aceasta care a trecut, cât am dorit să se înmulțească binele și bucuria?

Ne-am întrebat vreodată ce se întâmplă cu noi? Nu cumva suntem prea fără luare aminte la binele nostru și la binele altora? Nu cumva nu suntem cu grija de a înmulți liniștea sufletească? Am fost preocupați în luna aceasta să împușinăm vorba, vorbirea de rău, neîncrederea arătată prin cuvânt, nefolositoare nouă și nefolositoare

nici celor către care ne-a fost cuvântul?

Am simțit prezența lui Dumnezeu în viața noastră? Am avut gândul de-a face bine, de-a aduce mulțumire în mijlocul nostru?

Să ne întrebăm dacă l-am salutat cu căldură pe prietenul nostru pe care l-am întâlnit. Să ne întrebăm dacă nu cumva am fost egoiști în ziua care se pleacă spre înserare. Să ne întrebăm dacă oare este cineva mulțumit cu ceea ce i-am spus sau cu ceea ce i-am făcut. Să vedem dacă putem răspunde cu inima ușoară la întrebarea: am ajutat pe cineva dintre cei care au avut nevoie de ajutorul nostru? Nu mă gândesc numai la ceea ce am dat pentru cineva, ci și la ajutorul care e necesar între noi, de multe ori – să-i ajutăm fratelui nostru să facă mai ușor ceea ce are de făcut. Am fost săritori, binevoitori, sau nepăsători? Să ne întrebăm dacă l-am încurajat pe omul de lângă noi care avea nevoie de o încurajare. Să ne întrebăm dacă am făcut ceva folositor sau am fost lipsiți de grijă. Să ne întrebăm dacă am lăsat în urmă gânduri bune sau supărare. Și apoi să ne mai întrebăm ceva. Să ne întrebăm așa: dacă Dumnezeu privește la felul cum ne-am dus viața, în ziua de astăzi, va zice că pentru ceea ce am făcut în ziua de astăzi merităm și ziua de mâine?

Iată niște lucruri pe care e bine să le avem în vedere în fiecare zi și în privința cărora să ne întrebăm în fiecare seară. Și dacă ne găsim cu lipsă, să ne silim ca în ziua următoare să fim cu mai multă atenție, bunătate, iubire, cinstire, cu mai multă dorință de a înmulți bucuria. În ziua următoare să fim cu mai multă grijă ca omul de lângă noi să simtă că noi suntem lângă el, așa cum Dumnezeu e lângă noi.

Trecem peste multe lucruri în viața de fiecare zi, trecem nepăsători prin zilele pe care Dumnezeu ni le-a rânduit nu pentru a le irosi, ci ca să adunăm în suflet mulțumire, ca să adunăm în suflet nădejde, ca să adunăm în suflet mai multă credință, și mai ales să trăim prin credință.

E vremea cercetării de sine. Să intrăm în adâncul conștiinței noastre și să nu ne mulțumim numai cu lucruri de suprafață. Să nu ne mulțumim a ne gândi doar la lucruri peste care se poate trece, ci să căutăm în adâncul inimii noastre, să vedem dacă-I facem loc în noi lui Dumnezeu, dacă Domnul Hristos poate să rămână în sufletul nostru după ce ne împărtășim cu Sfintele Taine.

E nădejde că nu suntem singuri, ci că Dumnezeu este cu noi. Amin.

Sursa: **Arhimandritul Teofil Păriașan**,
Revista Familia Ortodoxă, octombrie 2019

PĂRINTELE PETRONIU TĂNASE

1914 - 2011

SPORIREA DUHOVNICEASCĂ

„Să stăruim cel mai mult în rugăciune, căci aceasta este ca o culme a virtuții și prin ea câștigăm și celelalte virtuți de la Dumnezeu. Și mai ales prin ea ne arătăm dragostea de Dumnezeu. Și dacă se află în noi dragostea de Dumnezeu, numaidecât îi urmează și cele proprii ei: iubirea de frați, blândețea, nefățărnicia, stăruința și sânguința în rugăciune și simplu, toată virtutea” ne învață Sfântul Grigore de Nyssa.

Sfinții Părinți stăruie să înmulțim rugăciunea ca să se înmulțească dragostea de Dumnezeu și de aproapele, iar Sfântul Maxim Mărturisitorul zice: *„Toată asceza fără iubire este străină de Dumnezeu”*.

Sporirea duhovnicească nu se realizează oricum. Trebuie să fim cu atenție, cu purtare de grijă asupra minții, să o reținem de la împrăștiere, să-i dăm cugetări și citiri duhovnicești, să stăruim în rugăciune. Vorbăria fără rost, pălăvrăgeala, este foarte păgubitoare pentru suflet. Irosim timpul atât de scurt în loc să-l folosim